

Internetopvoeding veilig omgaan

Enkele jaren geleden gaf **Filip Bourgeois**, leraar godsdienst en criminoloog, op de secundaire school van onze kinderen een voordracht voor ouders over veilig omgaan met het internet. Dit was zo interessant dat al gauw besloten werd dat alle kinderen van de school deze informatie moesten ontvangen. Deze uiteenzetting maakt nu deel uit van het lessenpakket van de eerste graad.

Op de website van Filip Bourgeois **internetvaardig.be** staat: 'Voor ouders die aan internetopvoeding willen doen en voor jongeren die voor hun schoolwerk en hun sociale leven het internet op een positief-kritische wijze willen gebruiken'. Redenen genoeg om met deze boeiende man een gesprek te hebben.

■ Is er echt nood aan internetopvoeding?

En of. De computer en het internet maken volop deel uit van de leefwereld van onze kinderen. Ze chatten, bekijken filmpjes, onderhouden hun pagina op Netlog. Aan al die zaken zit echter ook een schaduwkant: kinderen pesten elkaar online of worden gepest, je vindt filmpjes die in de klas zijn opgenomen met de gsm en op Netlog lees je privé zaken die daar echt niet horen. Ouders staan voor de opdracht om hun kinderen daar de weg in te wijzen, maar wij zijn zelf onze weg nog aan het zoeken.

■ Vele jongeren zitten met de deur dicht lekker geheimzinnig op hun computer te tokkelen. Niemand ziet me, denken ze dan. Dat blijkt een illusie?

Niets op het internet gebeurt anoniem. Elke computer bewaart wat je op het toestel gedaan hebt. Je kunt uiteraard één en ander wissen, je internetgeschiedenis bijvoorbeeld, maar wie wat van computers kent, haalt zo naar boven waarmee je bezig bent geweest. De provider houdt bij wanneer je op het internet ging, of je sites bezocht hebt of mail hebt verstuurd. Dat is hij overigens wettelijk verplicht. Hij gebruikt daarvoor het IP-nummer, een cijfercode die men toekent aan de woning waar de computer staat. ●»

met het internet

Je denkt dat je foto's of teksten kunt delen met mensen van jouw keuze en dat je alles ook weer van het net kunt halen naargelang je dat zelf wilt. U bewijst dat dit niet zo is.

Op Facebook en Netlog kun je vandaag kiezen wie wat mag zien. Bijvoorbeeld enkel je 'vrienden' mogen de foto's van een bepaald feestje zien. Maar mensen blijken niet te beseffen dat er ook op het internet 'inbrekers' of hackers zijn en dat niet alle 'vrienden' correct zijn.

Ook foto's zonder je naam erbij op een site zetten, biedt geen garantie dat je niet geïdentificeerd wordt. Waarom niet?

Beeldherkenningssoftware breekt vandaag volop door. Voor Facebook bestaat er ook zo'n software. Als je dat wilt, presenteert die jou de foto's waar jij of iemand anders opstaat. Zo kun je ontdekken dat een vriend van jou een foto met jouw gezicht erop online heeft gezet, terwijl je dat eigenlijk niet wilt.

Mogen anderen met jouw foto die ze van het internet plukten zomaar doen wat ze willen?

Niet helemaal. Je mag best een foto downloaden en die bewerken of afdrukken om die thuis te gebruiken. Maar om die op je eigen profielpagina te plaatsen heb je toestemming nodig van de fotograaf én van diegenen die op de foto staan. We spreken hier over auteursrecht en over portretrecht. Probleem is dat het zo gemakkelijk is om een foto te kopiëren en te plakken en dat je overal op het internet foto's tegenkomt van mensen die dat nooit goed gevonden hebben. Bijvoorbeeld een foto van je ex 'in natuurlijke staat'.

Wat kunnen ouders doen?

Een warm nest aanbieden en een goed contact met je kinderen. Weten met wie je kind omgaat, zowel online als in de gewone wereld. Duidelijk zeggen dat ze het mogen

vertellen wanneer ze iets raars meemaakten en dat je niet boos zult zijn. Daarnaast kun je ervoor zorgen dat de pc in een ruimte staat waar je zelf ook bezig bent. Al garandeert dat weinig. En spreek je met je kinderen af dat ze bij MSN de 'berichtengeschiedenis' aanzetten. Dan wordt van elk chatgesprek een neerslag bewaard op de computer, met het IP-adres van de gesprekspartner. Vertel je kinderen dat ze die na de chat gerust mogen wissen - je wilt immers niet alles controleren - maar dat het na een probleemgesprek een bewijs vormt van wat er juist gebeurd is. Dat is bijvoorbeeld bij pestgedrag zeer nuttig.

Ook opvallend is de blijvende waarde van wat op het internet gezet wordt, de onnozele foto van een dronken bui wil je niet zien opduiken bij je eerste sollicitatiegesprek...

Vandaag schrijven pubers hun zielenroerselen op het internet, waar wij ze vroeger toevertrouwden aan ons dagboek. En waar we het vroeger hielden bij stoere verhalen aan de toog, kun je dezelfde stoere daden vandaag online zien in een filmpje op YouTube. Eenmaal het online staat, kun je het nog wel wegnemen. Maar als anderen enthousiast zijn over je filmpje, kopiëren ze het en zetten zij het zelf online. En blijft je jeugdzone vereeuwigd op het internet.

De achterkant van het internet leren kennen, is toch even schrikken.

De ontwikkeling van het internet gaat inderdaad zo snel, dat het lijkt alsof het ons altijd één stap voor is. Toch blijft het een zeer interessant medium. Maar één met erg lastige nadelen. Er kritisch mee omgaan en onze kinderen hierin ondersteunen, is daarom meer dan nodig!

Interview: Myrjam De Keyser

surftip

www.internetvaardig.be

